

Β' ΒΡΑΒΕΙΟ *Απέναντι*

Στέκομαι και σε κοιτώ
φεύγεις μακριά, πας απέναντι
εκεί που σε στέλνουν αυτοί,
αυτοί που έδιωξαν τόσους μαζί σου,
αυτοί που κρατούν εμένα εδώ,
αυτοί που μας απαγόρευαν
χαμογελώντας να δούμε μαζί την άνοιξη.

Τα μάτια σου ανέκφραστα, πονεμένα
φαντάζουν **έρημος** στεγνή,
που της τελείωσαν τα δάκρυα.
Τα χείλη σου ανέκφραστα κι αυτά
δε γελάνε πια του **ήλιου**,
όπως τότε που κράταγα το χέρι σου.

«Αγάπη μου», **φωνές**, κραυγές, θρήνοι
- κι όχι «συνωστισμός» -
κυκλώνουν την ψυχή μου, τ' αυτιά μου,
μα δε μπορώ να λυπηθώ γι' άλλους,
ο πόνος που σε χάνω τόσος
που **φλόγες** σκοτεινές καίνε την καρδιά μου.

Εσύ χάραξες **πορεία** στο Αιγαίο
έφτασες στο νησί τ' αντικρινό,
η **νύχτα**, τ' ασημένιο φεγγαρόφωτο
έφτασαν κι απόψε,
μα εγώ στέκομαι εδώ και κοιτώ...

Αντωνία Καμπούρη
3^ο Γενικό Λύκειο Χίου